

מדארף קענען דעם רבי'ן אקוריאט

- פנימי -

גליון: 1-
כ"ה תמוז תשפ"א

וואס געדיינקסטו

**זכרונות שסיפרו בעבר בישיבת הקיץ צעירי ליובאוויטש
הרב חיים שי' וואלף שליח כ"ק אדמו"ר לירוחם**

הנה אנכי והילדים

בחודש תשרי תשל"ו בהייתי אז כמעט בן 9, התלוויתי לאבי הרה"ח ר' שלום דובער (בערקע) ע"ה בנסיעתו אל הרבי. באותם שנים, לא היו כ"כ הרבה ילדים שנסעו לרבי - באותו חודש היינו ארבעה ילדים בלבד שהגיעו מהארץ, והרבי נתן לנו יחס מיוחד, עידודים וכו'.

באותו חודש תשרי היו כמה פעמים שרציתי (כילד בן 9) שהרבי ייתן לי יחס מיוחד, והרבי הרגיש במחשבותי ועודד אותי. לדוגמא: מנהגו של הרבי הי', שבהלכו למקומו בבימת התפילה תוך כדי שהקהל הי' מנגן, הי' נעצר מול ילדים שעמדו בקדמת השביל ועודדם בידו הק', בא' הפעמים הרהרתי לעצמי שאני רוצה שהרבי יעודד אותי כעת, ואכן הרבי עודד אותי בלכתו.

מעין זה קרה לי אז פעם נוספת: מנהגו של הרבי הי' שלאחר סיום תפילת ערבית של יו"ט, הי' מאחל לכמה מזקני החסידים 'גוט יו"ט', ורק לאחמ"כ הי' מאחל ג"פ 'גוט יו"ט' לקהל, חשבת לי לעצמי שגם אני רוצה שהרבי יאחל לי 'גוט יו"ט', ואכן באחת הפעמים לאחר שהרבי איחל לזקנים איחל לי הרבי 'גוט יו"ט' באופן פרטי, ולאחר מכן איחל לכל הקהל.

בהקפה הראשונה והשביעית הי' הרבי רוקד עם גיסו הרש"ג נ"ע, באותה שנה ישבו הילדים מתחת לריבוע השולחנות של ה"הקפות", והביטו משם על ריקודו של הרבי. גם אני הייתי שם, וראיתי את הריקוד. לאחר ההקפה הראשונה חזר הרבי למקומו במזרח הזאל. לפתע הגיע ר' משה קליין ("הסופר") ולקח אותי עליו, אל המזרח. התברר, שהרבי סימן לאבי בתנועות ידיים: היכן הבן שלך? אבי סימן בידי האם ללכת להביא אותי, הרבי סימן שישאר במקומו, ואז אמר אבי להרה"ח ר' משה קליין שילך להביא אותי, וכך יצא שנשארת עומד במהלך ההקפות בין הבימה לארון הקודש, ממש מול הרבי, והרבי עודדני פעמים רבות. גם בעת שירת "וכל קרני רשעים", הסתובב הרבי למולי ועודדני בעוז זמן ממושך.

בעת שהוליך הרבי את הס"ת ניגשו כולם (מי שיכל), לנשק את הספר, כשניגשתי אני, חייד לי הרבי חיוך רחב במאד.

בשמח"ת לאחר הקפות הרבי חזר למקומו ופתח את הסידור, ובאותו הזמן עמדתי ליד ארון הקודש יחד עם חברי מארה"ק ירחמיאל שיף, לפתע הביט הרבי לכיוונו וסימן לירחמיאל שיגש אליו, לאחר מכן סימן גם לי באצבעו, והעמיד אותנו לידו משך כל תפילת עלינו לשבח, בכדי שנאמר אותה עמו מתוך הסידור (אח"כ הצטרפו כבר ילדים רבים שהיו שם).

אין אידישקייט ניטא וואקיישענס!

עד"ז בנוגע לראשי ישיבות והנהלות הישיבות וכו' וכו', מכיון שיש להם אחריות על התלמידים עשר חודשים בשנה לא מובן מי משחרר אותם מהאחריות באותם שני חודשים שבין מתן-תורה לחודש אלול, אלא מה? המלמדים צריכים לנוח, שיתדברו ביניהם, שינוחו בלילה, שינוחו בראש השנה, שינוחו בעשרת-ימי-תשובה.. ואם צריכים לנוח דוקא ב"תקופת תמוז", אזי אפשר להתחלק במנוחה באופן שהתלמידים לא יפסידו מזה..

...שלקן יש כאלו שהנהיגו מכבר שהיות וישנם כאלו ישיבות שרוצות 'אוויר צח', רוצים קאנטרי', אזי נוסעים הראשי ישיבות, עם המלמדים עם התלמידים ביחד, ושם ממשיכים את סדרי הישיבה ואז יוצאים ידי חובה גם להוי' וגם לכם, סע לקאנטרי, הישיבה, עם התלמידים, העיקר שלא יחסר בלימוד התורה וקיום מצוותי' ואדרבה עוד יתוסף בהם..

(מהתוועדות י"ב תמוז תשכ"ד - בלתי מוגה)

דוקא בימים הנקראים בלשון העולם ימי חופש יש להוסיף בלימוד התורה ובהידור בקיום המצות, כיון שאז כמה דברים המבלבלים במשך ימות השנה, פטורים מהם.

ועוד טעם נוסף בזה לבעלי תכונות נפש מסוימות, אשר דוקא בימים אלו שאין מחוייבים ע"פ דין הישיבה למשמעת ללמוד תורה מספר השעות בכל יום ויום, הרי מראים שברצון הטוב ומבלי ציווי מבוהץ מוסיפים על מספר זה כמה וכמה,

ובפרט שעליו להראות דוגמא חי 'בסביבתו עתה מהו תלמיד ישיבה בכלל וישיבת תומכי תמימים בפרט, שממנו יראו וכן יעשו, וכמבואר בדברי חז"ל ורו"ל בכ"מ.

(מכתב, כ"ד מנ"א ה'תשט"ז)

א קורצע מעשה

מספר הרב שלום איידלמן: בשנת תש"ז כאשר הגיע רבינו לפריז ע"מ ללות את אמו לניו יורק, הגיעו החסידים דעל אתר לקדם את פני הרבי, אך לא ידעו שהטיסה התאחרה, כשנוכחו לראות שהרבי לא הגיע, חזרו החסידים כלעומת שבאו. עם זאת מיד ברגע הנחיתה - נתקבל מברק מאת כ"ק אדמו"ר הריי"צ, "ברוך בואך לשלום". לאחר מכן, שפגש הרבי בחסידים שבפריז, אמר להם בחיוך: "אתם שנמצאים כאן, לא ידעתם מתי אגיע, אבל אדמו"ר הריי"צ, ממקומו בניו יורק, ידע גם ידע..."

משיח ציט

ואפילו אילו הי' בידי משה לפעול ע"י תפלתו להיכנס לארץ ישראל (ובודאי יכל לפעול זאת, במכ"ש מתפלת כל צדיק כנ"ל) הרי להיותו רועה ישראל אמיתי, ורבי אמיתי, מלמד תורה לישראל אמיתי - אינו יוצא מהגלות בהשאירו שם את תלמידיו (כפי שהדין הוא, ש'תלמיד שגלה כו' מגלין רבו עמו"), אלא שלימות הגאולה שלו מתבטאת כאשר ביחד איתו נגאלים כל תלמידיו (במכ"ש מהקצה ההפכי, ש"הרב שגלה מגלין ישיבתו עמו").

ובמילא מובן, שתפלת משה להיכנס לארץ ישראל כללה בתוכה. שגם בני" שבדורו (דור דיעה), דור המדבר, יכנסו איתו לארץ ישראל כגאולה השלימה.

ומכאן ישנו גם הלימוד לדורות - בנוגע לאתפשטותא דמשה בכל דור ודור, עד משה שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד"ז בנוגע לבחי' משה שישנו בכל יהודי - שמבלי הבט על התפלות ובקשות שהיו ע"ע, צריכים עוד פעם ושוב להתפלל ולבקש מהקב"ה "עד מתי"..." (ש"פ דברים-חזון ה'תשנ"א)

הנני חוזר ומדגיש כמה פעמים שלא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא, אלא שהגאולה עומדת כבר על סף הפתח, ומחכה לכל אחד ואחד מישראל שיפתח את הדלת ויטחוב את הגאולה לתוך החדר!!

(מר"ד ו' מרחשון תשנ"ב)

שאלה: כיון שהרבי נותן כוחות לעבודה ובלי זה א"א, אין לכאורה את הענין של בחירה חופשית?

תשובה: כתוב בתורה "אנכי עומד היום בין ה' וביניכם", יהודים תבעו מהקב"ה שכיון שזהו קושי גדול מדי לגשת לקב"ה בכחות עצמם, אולי יעשה הקב"ה ממוצע ביניהם, ולכן בכל דור ודור ישנו הענין של משה.

להבין זאת בגשמיות, למשל: אדם הרוצה לפגוש במלך, זהו קושי גדול - עליו ללבוש בגדים ומנעלים חדשים, עליו לדעת מה לדבר ואיך לדבר, עליו ללכת להיכל המלך, ואפילו כאשר ידבר עם המלך, הרי ישנה אפשרות שלא יצליח. ישנם כללים כיצד לדבר עם המלך; מה עליו לעשות? ללכת לעורך-דין מלומד, שלמד את הכללים כיצד צריך לדבר לפני המלך, והוא יוכל לפעול אצל המלך.

כך ברוחניות, הקב"ה עשה שיהודי יתעסק במסחר, למשל, שפלוגי (השואל) יהיה גביר גדול ועבודתו תהיה לתת צדקה, עבורו לגשת לקב"ה זהו קושי גדול; בשלמא ברה"ו ויהיכ"פ שהינם ימי רצון - יכול לדבר עם הקב"ה. [חסר איזה תיבות, וכנראה צ"ל - ישנו אדם ש] הוא צריך להיות זה שיודע את הדינים כיצד לדבר עם הקב"ה, והוא מדבר עבורו.

כעת מתורצת הקושיא ששאלת אודות בחירה חופשית, למשל, בגשמיות לאדם מסוים יש הון רב וברצונו לבנות בנין, צריך הוא לגשת למהנדס, לחשמלאי, ולבעלי מלאכות אחרים, כיון שזהו בלתי אפשרי שאדם א' יכלול בתוכו הכל. אמנם ישנם אחדים שהינם הן בעלי הון והן מהנדסים, אבל הם רק אחדים. אין הפירוש שאותו איש-עסקים איבד את ערכו ע"י זה שזקק למהנדס, להיפך, הוא זקוק לכסף ובלעדיו - לא יוכל לעשות מאומה, אלא מה - צריך הוא להגיע לשני.

אותו הדבר ברוחניות, יהודי זה עסוק במסחר, בצדקה, צריך הוא לגשת לצדיק, כיון שליהודי זה מצד עצמו יש פחות זכויות - צריך הוא לגשת לצדיק, שהצדיק מעלה עבורו.

למשל איך מקשרים יהודי כאן בברוקלין שנותן צדקה עבור פדיון שבויים לגאולת יהודי רוסיה, ואיך יהודי זה הנמצא ברוסיה יוכל הוא לתת את חלקו במצוה כפי יכולתו, או כשנותנים כאן כסף כדי שיהודי יניח תפילין בתל-אביב, עי"ז שיהודי זה הנמצא כאן קשור אלי (כאן דיבר בלחש) והיהודי הנמצא ברוסיה גם קשור אלי, ואני יודע כיצד לדבר (אולי הלשון: כיצד להעלות) למעלה, מקשר אני את שניהם יחדיו,

(הפסיק שעה קלה והמשיך בלחש מאד) זה שמגיעים אלי זהו עבור דברים פעוטים (הפסיק קצת ואמר בקול) אם תקיים את מה שאני תובע ממך, יוכל אני לקיים את מה שאתה תובע ממני (הפסיק שוב ושאל אם יש עוד מה לשאול, והמשיך בפנים צהובות) הנני בשר ודם כמוך, עם רמ"ח איברים ושס"ה גידים, אלא שהקב"ה נתן לי כוחות שאוכל לעזור ליהודים.

אחסידיםע
נומער

347-635-5294

אותיות פורחות

ה ש ה ש א כ כ ה ש ה ש א א כ ו ל א ע ב ב ש כ ה
ב י ש ע ה נ ב א ה י ב א ו כ ע י ה ה מ נ ע ה

זהה את האיש

מבית הגנוזים

אשרי אעזר
הוא אגלי"ם - אגלי"ם קומת גאון - צ"ל אגלי"ם
כ"ק אדמו"ר מ"א
אשרי אעזר

ההרשמה בעיצומה!

משלמות ההכנות לשיבת הקיץ המרכזית

צעירי ליובאוויטש

הירשמו נאו! טל':

Ganisrael.co.il

03-9603799

פענוח הכתי"ק:

כ"ק אדמו"ר מתבטא בכאב אודות אי-ניצול הזמן בימי החופש: ועתה מתקרב הזמן ד"חופש" - לאהרי בתחילת תמוז - די גאר גרויסע רייבעניש [= המריחה הכי גדולה] של הזמן ושל ציור הת' שליט"א.

תשובות ניתן להגיש במעטפה חומה סגורה עם פתיחת הזמן בקרית ארעא דגליל לתמימים המקושרים והשייכים, בין הפותרים נכונה יוגרל מנוי יומי לכתב העת החשאי אקוראט.